

תוכן העניינים

ה.....	סדר התרת נדרים.....
ח.....	סדר התרת קללות.....
יב.....	סדר עירוב תבשילין.....
יג.....	קידוש לראש השנה.....
טז.....	מנהגי ליל א' דר"ה.....
טז.....	סדר אמירת ה"יהי רצון".....
יח.....	מנהגי ליל ב' דראש השנה.....
יח.....	זמירות ליל ראש השנה.....
כ.....	סדר קידושא רבא לר"ה שחל בשבת.....
כב.....	סדר קידושא רבא לראש השנה.....
כב.....	זמירות ליום ראש השנה.....
כח.....	סדר הבדלה למוצאי ר"ה.....
כט.....	סדר תשליך.....
לט.....	סדר סליחות במערת המכפלה.....
לט.....	יה"ר לפני אמירת תהילים.....
נח.....	יה"ר אחר אמירת תהילים.....
ס.....	פתח אליהו.....
סג.....	תפילה מהרבי ר' אלימלך.....
סז.....	פרשת העקידה.....
פה.....	סדר כפרות.....
פז.....	ברכת כיסוי הדם.....
פח.....	זמירות לערב יום הקדוש.....
פט.....	הבדלה למוצאי יום הקדוש.....
צ.....	זמירות למוצאי יום הקדוש.....

סדר התרת נדרים

שִׁמְעוּ נָא רַבּוֹתֵי דִינִים מוֹמְחִים, כָּל נָדָר אֹ
 שְׁבוּעָה אֹ אִסּוּר אֹ קוֹנָם אֹ חֶרֶם,
 שְׁנִדְרָתִי אֹ נִשְׁבַּעְתִּי בְּהִקִּיץ אֹ בְּחִלּוֹם, אֹ
 נִשְׁבַּעְתִּי בַּשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׂאִינָם נִמְחָקִים,
 וּבְנֶשֶׁם הוּי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מִינֵי נִזְיוֹת
 שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי וְאֶפְלוּ נִזְיוֹת שְׁמִשּׁוֹן, וְכָל שׁוֹם
 אִסּוּר, וְאֶפְלוּ אִסּוּר הִנָּאָה, שְׁאִסְרָתִי עָלַי אֹ עַל
 אֲחֵרִים, בְּכָל לָשׁוֹן שֶׁל אִסּוּר בֵּין בְּלָשׁוֹן אִסּוּר אֹ
 חֶרֶם אֹ קוֹנָם וְכָל שׁוֹם קִבְּלָה אֶפְלוּ שֶׁל מִצְוָה
 שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי, בֵּין בְּלָשׁוֹן נָדָר בֵּין בְּלָשׁוֹן נִדְבָה בֵּין
 בְּלָשׁוֹן שְׁבוּעָה בֵּין בְּלָשׁוֹן נִזְיוֹת בֵּין בְּכָל לָשׁוֹן,
 וְגַם הִנְעֵשֶׂה בְּתַקִּיעַת כָּף. בֵּין כָּל נָדָר וּבֵין כָּל
 נִדְבָה וּבֵין שׁוֹם מְנַהֵג שֶׁל מִצְוָה שְׁנִהַגְתִּי אֶת
 עֲצָמִי, וְכָל מוֹצֵא שְׁפָתַי שִׁיָּצָא מִפִּי אֹ שְׁנִדְרָתִי
 וְגִמְרָתִי בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת שׁוֹם מִצְוָה מִהַמִּצְוֹת אֹ
 אִיזוֹ הִנְהַגָה טוֹבָה אֹ אִיזוֹ דָּבָר טוֹב שְׁנִהַגְתִּי
 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וְלֹא הִתְנִיתִי שִׁיְהִי בְּלִי נָדָר, הֵן
 דָּבָר שֶׁעָשִׂיתִי הֵן עַל עֲצָמִי הֵן עַל אֲחֵרִים, הֵן
 אוֹתֵן הִידוּעִים לִי, הֵן אוֹתֵן שֶׁכֶּכֶר שְׁכַחְתִּי,

בְּכִלְהוֹן, אֶתְחַרְטֵנָּא בְּהוֹן מַעֲקָרָא, וְשׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ
אֲנִי מִמַּעַלְתְּכֶם הַתָּרָה עֲלֵיהֶם, כִּי יֵרָאֵתִי פֶּן
אֶכְשַׁל וְנִלְכַּדְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם בַּעֲוֹן נְדָרִים
וְשִׁבְעוֹת וְנִזְיוֹת, וְחֲרָמוֹת וְאִסּוּרִין, וְקוֹנָמוֹת
וְהִסְכָּמוֹת. וְאִין אֲנִי תוֹהָא חֵם וְשָׁלוֹם עַל קִיּוֹם
הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הֵהֶם שְׁעִשִּׁיתִי, רַק אֲנִי מִתְחַרֵּט
עַל קִפְלַת הָעֲנִינִים בְּלִשׁוֹן נֶדֶר אוֹ שִׁבְעוּעָה, אוֹ
נִזְיוֹת אוֹ אִסּוּר, אוֹ חֶרֶם אוֹ קוֹנָם, אוֹ הִסְכָּמָה,
אוֹ קִפְלָה בְּלֵב. וּמִתְחַרֵּט אֲנִי עַל זֶה שְׁלֹא אִמְרָתִי
הִנְנִי עוֹשֶׂה דְּבָר זֶה בְּלִי נֶדֶר וְשִׁבְעוּעָה, וְנִזְיוֹת
וְחֶרֶם וְאִסּוּר, וְקוֹנָם וְקִפְלָה בְּלֵב. לָכֵן אֲנִי שׂוֹאֵל
הַתָּרָה בְּכִלְהוֹן. אֲנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל הַנּוֹכָר, בֵּין
אִם הָיוּ הַמַּעֲשִׂים מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּמִמּוֹן, בֵּין
מִהֲדָבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּגוּף, בֵּין מִהֲדָבָרִים הַנּוֹגְעִים
אֶל הַנֶּשְׁמָה, בְּכִלְהוֹן אֲנִי מִתְחַרֵּט, עַל לִשׁוֹן נֶדֶר
וְשִׁבְעוּעָה וְנִזְיוֹת וְאִסּוּר וְחֶרֶם וְקוֹנָם וְקִפְלָה בְּלֵב.
וְהִנֵּה מִצַּד הַדִּין, הַמִּתְחַרֵּט וְהַמִּבְקֵשׁ הַתָּרָה צָרִיד
לְפָרֵט הַנֶּדֶר, אֲךָ דָּעוּ נָא רַבּוֹתֵי, כִּי אִי אֶפְשָׁר
לְפָרֵט, כִּי רַבִּים הֵם. וְאִין אֲנִי מִבְקֵשׁ הַתָּרָה עַל
אוֹתָם הַנְּדָרִים שְׂאִין לְהַתִּיר אוֹתָם, עַל כֵּן יִהְיוּ
נָא בְּעֵינֵיכֶם כְּאֵלוֹ הָיִיתִי פּוֹרְטָם:

והמתירים משיבים לו ג' פעמים בלשון זה:

הכל יהיו מתרים לך, הכל מחולים לך,
הכל שרונים לך. אין כאן לא נדר,
ולא שבועה, ולא נזירות, ולא חרם, ולא
אסור ולא קונם ולא נדוי, ולא שמתא,
ולא ארור. אבל יש כאן, מחילה וסליחה
וכפרה. וכשם שמתירים בבית דין של
מטה, כך יהיו מתרים בבית דין של
מעלה:

ואח"כ מוסר מודעה לפניהם ויאמר בלשון זה:

חרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן
ולפהא כל הנדרים וכל שבועות ונזירות
ואסורין וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב
שאקבל עלי בעצמי. הן בהק"ץ הן בחלום חוץ
מנדרי תענית בשעת מנחה, ובאם שאשפח לתנאי
מודעה הזאת ואדר מהיום עוד, מעתה אני מתחרט
עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלן בטלין ומבטלין לא
שרירין ולא קימין ולא יהון חלין כלל וכלל בכלן
אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

סדר התרת קללות

הריני מבקש ממעלתכם, להתיר לי ולבני ביתי
קללות ונזיפות ודברים אסורים, ולבטל
עין הרע, הן וכיוצא בהן:

ואז יאמרו העדה קדושה נכח פני המבקשים ההתרה בלשון הזה:
מוותרים יהיו כל קללות, אלות, ושמותות, וחרמים,
גדויים, וארוורים, ונזיפות, ובטויים, וכשפים,
וכל דברים רעים, וכל חלומות רעים, ופתרונות רעות,
ומסירת דין, ופתחון פה לרעה, וכל מיני דברים
אסורים, וכל מיני גזירות קשות ורעות, וכל מיני עין
הרע. שהושמו עליך או על שום אחד מבני ביתך. וכן
קללות שקללו אתכם אחרים, או שקללתם עצמכם,
בכל אופן שיהיה. או שנתחייבתם שום קללה, או
ארוור, או חרם, או גדוי, או נזיפה, או שום גזירה רעה,
באיזה צד ואופן שיהיה. על הכל מעכשיו אנו מתירין
ומבטלין הכל. וכך אנו אומרים:

פותחין הארון

בצירוף וברשות קודשא בריך הוא ושכינתיה,
ברשות בית דין של מעלה, וברשות
בית דין של מטה, וברשות תורתנו הקדושה,
וברשות סנהדרי גדולה, וברשות סנהדרי קטנה.

רצון הקדוש ברוך הוא בטול גמור כחרם
הנשבר, ומכל שכן אם אדבר איזה דבור רע
ואסור, מעכשיו יהיו הכל בטלים ומבוטלים.
ועתה אני מברר ומפרש באר היטב, ואני מגלה
דעתי ורצוני, כי רצוני ומאויי וכוננתי לעבד את
בוראנו אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל, עבודה
שלמה עבודה תמה, במחשבה ודבור ומעשה,
ביראה ואהבה ושמחה, בדת מה לעשות, וכל
מחשבה ודבור ומעשה שהם נגד רצוני ויתברך,
מעכשיו בטלים ומבוטלים, כי הם מצד יצר הרע,
והכל הכל, באופן שכל עבודתנו להבורא ויתברך
במחשבה ודבור ומעשה, הכל הוא לעשות נחת רוח
לפניו ונקא בלי שום פניה כלל ועיקר, והכל הוא
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכנותיה, ברחילו
ורחימו ורחימו ורחילו, ליחדא שם י"ה ב"ה
ביחודא שלים בשם כל ישראל, לדעת רבי שמעון
בן יוחאי ורבי אלעזר בנאי, ולדעת רבינו יצחק לוריא
אשכנזי, ולדעת רבי ישראל בן אליעזר בעל שם טוב
ותלמידיו המקום ברחמי יעזרנו על דבר כבוד שמו
מעתה ועד עולם: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניה יי צורי וגואלי:

סדר עירוב תבשילין

יום טוב שחל ביום ה' ויום ו' אסור להכין בו צרכי שבת, אלא אם עשה עירוב תבשילין בערב יום טוב, כיצד. יקח בערב יום טוב פת המוכן לסעודת שחרית של שבת או לסעודה שלישית, הואיל והוזמן למצוה אחת יעשה בו מצוה אחרת, וגם יקח תבשיל חשוב עמו כגון בשר או דג ויתן ביד אחר (ולא ביד בנו הקטן או הסמוך על שולחנו) לזכות על ידו לכל הקהל ויאמר אני מזכה לכל מי שירצה לזכות ולסמוך על עירוב זה. ומי שזוכה נוטל בידו ויגביה טפח כי זכין לאדם שלא בפניו. ויודיע המערב לרבים שעירב להם. וטוב שיערב כל אחד לעצמו. ואח"כ יקח המזכה ויברך ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עִירוּב:
בְּהֵדִין עִירוּבָא יְהִי שְׂרָא לָנָא לְמִיפָא
וּלְבִשְׁלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא
שְׂרָגָא וּלְמַעֲבָד כָּל צְרָכָנָא מִיּוֹמָא
טָבָא לְשִׁבְתָּא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְּרִים
בְּעִיר הַזֹּאת:

סְבִרֵי מִרְגָּן וּרְבִנֵי וְרִבּוּתֵי:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל
עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְתַתֵּן
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם

לחול

לשבת

הַזְכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם
תְּרוּעָה

הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה
וְכָרוֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה

מִקְרָא קָדֵשׁ וְזָכַר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם, כִּי בָנוּ בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ
מִכָּל הָעַמִּים, וּבְדִבְרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל
כָּל הָאָרֶץ מְקִדֵּשׁ (לשבת השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲנִינוּ וְקִיָּמָנוּ
וְהִגַּעְנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

כשחל ר"ה במוצאי שבת מבדילין קודם שהחיינו
משתמשים בברכת מאורי האש בנר שדלק מער"ש, ומדליקים ממנו נר חדש
ומחברים האשים אך יזהר של לחבר הנרות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קָדֵשׁ לְחֹל, בֵּין
אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת
יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קִדְּשַׁת שַׁבָּת לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְּשָׁתָּ, הַבְּדִלְתָּ וְקִדְּשָׁתָּ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבַדִּיל בֵּין קָדֵשׁ לְקֹדֶשׁ:

ומברך שהחיינו:

מנהגי ליל א' דראש השנה

אחר קידוש נוטלין ידיים לסעודה, ובוצעין על העליונה, ומטבילין פרוסת
המוציא במלח ואח"כ בדבש וכן נוהגין עד אחר שמחת תורה.
טוב לומר אחר טעימת הבציעה קודם האכילה:

הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזוּמֵן לְקָיִים מִצֹּת סְעוּדַת יוֹם טוֹב, לְתַקֵּן
אֶת שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן. לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁ
בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתוֹ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ לֵיחַד שֵׁם י"ה בּו"ה
בִּיחּוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, וְיִהי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

סדר אמירת ה"יהי רצון"

לוקחים תמרים (ישנים, ואם הם חדשים ממתינים למחר לברכת שהחיינו) ומברכים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי
הָעֵץ:

אוכלין קצת ואומרים:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֲבִינוּ שְׂפִשְׁמִים, שְׂפִתָּמוּ שׁוֹנְאֵינוּ:

לוקחים תפוח אפוי ומטבילין בדבש ואומרים:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

שְׂתַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה:

סדר קידושא רבא לר"ה שחל בשבת

מזמור לדוד. יי רעי לא אחסר: בנאות דשא וירבצני. על מי
מנוחות ינהלני: נפשי ישובב. ינחני במעגלי צדק למען
שמו: גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע. כי אתה עמדי. שבמך
ומשענתך המה ינחמני: תערה לפני שלחן נגד צררי. דשנת בשמן
ראשי כוסי רייה: אך טוב וחסד ירפוני כל ימי חיי. ושבתו בבית
יי לארך ימים:

אם תשוב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי. וקראת
לשבת ענג לקדוש יי מכבד. וכבודתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יי והרפכתה על
במתי ארץ. והאכלתה נחלת יעקב אביה. כי פי יי דבר:
ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות
היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
הארץ. וביום השביעי שבת וינפש:

קידושא דיומא, הא אוקמוה, בורא פרי הגפן ולא יתיר, דהא
ימא קאים לקדשא ליה, מה דלית הכי בליליא, דאנן
צריכין לקדשא ליה בהני מלון, כמה דאוקימנא, ולא אתקדש האי
ליליא, אלא בעמא קדישא לתתא, בד שריא עליהו ההוא רוחא
עלאה, ואנן בעינן לקדשא ליה ברעותא דלפא, לכוונא דעתא
להאי, ויזמא איהו קא מקדשא ליה, וישראל מתקדשין בצלותין
ובעותין, ומתקדשין בקדושתיה בהאי יומא, זכאין ישראל עמא
קדישא, דאחסינו יומא דא אחסנת ירותא לעלמין. ברוך יי לעולם
אמן ואמן.

לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיד הוא וְשִׁכְנִיתִיה בְּדָחִילו וְדַחִימו לִיחַד שֵׁם י"ה
 בו"ה בְּיַחְוֵדא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנִכִּי בָּא לְקַיִם מִצְוֹת
 עֲשֵׂה לְקֹדֶשׁ עַל הַיֵּין קֹדֶשׁא רַבָּא, נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ הַלּוּלִים וּמַעֲשֵׂה יְדִינו
 כּוֹנֵנָה עֲלֵינו, י"ה הַמְתַּעֲלָה בְּאֹר הַקְּדָמוֹן שׁוֹרֵשׁ כָּל הַעֲנָפִים בְּמִשְׁפָּט
 הָאוּרִים בְּמִים וּבֵינָן, וְיָשׁוּב עוֹד אֶל הַבָּאֵר לִשְׂאוֹב, וּמִמֶּנָּה תִּשְׁתַּלְּשַׁל
 בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וּלְנֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה לְאֹר בְּאֹר הַחַיִּים, עוֹלָם שְׂכוּלוֹ שִׁבְתָּ
 וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים, וְיְהִי נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינו
 כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינו כּוֹנֵנָהוּ:

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
 וַעֲשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ
 וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
 בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

עַל בֶּן בְּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקְדְּשֵׁהוּ:
 תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם חֲגֵנוּ כִּי חֹק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: אֵלֶּה
 מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
 בְּמוֹעֲדָם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל:

סְבְּרֵי מִרְנָן וּרְבִנָן וּרְבּוּתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
 פְּרֵי הַגֶּפֶן:

סדר קידושא רבא לראש השנה

לְשֵׁם יְחִיד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה בְּרַחֲלֵהּ
וּרְחִימוּ לַיְחִיד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל, הִגְנִי מוֹכֵן וּמְזֻמָּן לְקַיִם מִצְוֹת קְדוּשָׁה עַל הַיּוֹן,
לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן. וְיֵהי נָעִם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ:

תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶף לַיּוֹם חֲגֵנוּ כִּי חֶק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: אֱלֹהֵי
מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
בְּמוֹעֲדָם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:

סִבְרֵי מִרְגָּן וְרִבְבוֹתֵי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן:

זמירות ליום ראש השנה

אַתָּה נִגְלִיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶיךָ, עַל עַם קְדוֹשְׁךָ, לְדַבֵּר
עִמָּם. מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ, וְנִגְלִיתָ
עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טָהָר. גַּם כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ חָל

סדר תשליך

לא יאמר הי"ג מדות רק יכוון בהם:

א מִי אֵל כְּמוֹדֵךְ בְּנוֹשָׂא עוֹן גְּוַעֲבֵר עַל
 פֶּשַׁע ד' לְשִׁאֲרֵית נִחֲלָתוֹ ה' לֹא
 הִחְזִיק לְעַד אִפּוֹ וְכִי חֲפִץ חֶסֶד הוּא:
 וְיָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ ה' יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ
 וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם:
 י תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֶקֶב יֵא חֶסֶד לְאַבְרָהָם
 וְאִשָּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם וְיָ מִימֵי

קֶדֶם: ג"פ:

א מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחֵב
 יְהוָה: ג' יֵי לִי לֹא אֵירָא ד' מִה יַעֲשֶׂה
 לִי אָדָם: ה' יֵי לִי בְּעוֹזִרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה

בְּשֵׁנָאִי: ו מוֹב לַחֲסוֹת בִּי ^{ונקה} ו מְבַטֵּחַ ^{לא ינקה}

בְּאָדָם: ח מוֹב לַחֲסוֹת בִּי ^{פוקד, עון אבות על בנים} ט מְבַטֵּחַ ^{על שלשים}

וְעַל רַבְעִים:
בְּנִדְיָבִים:

י אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד נוֹשֵׂא עוֹן
וּפֹשֵׁעַ וְנִקָּה לֹא יִנְקָה פּוֹקֵד עוֹן
אֲבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל
רַבְעִים:

רָנְנוּ צַדִּיקִים בִּי, לְיֹשְׁרִים נֶאֱוָה תִּהְלֶה: הוֹדוּ לִי
בְּכִנּוֹר, בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר וּמָרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
חֲדָשׁ, הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוָעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יי, וְכָל
מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה: אוֹהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד יי
מִלֵּאָה הָאָרֶץ: בְּדִבַּר יי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו
כָּל צִבְאָם: כּוֹנֵם כִּנּוֹר מִי הַיָּם, נִתֵּן בְּאוֹצְרוֹת
תְּהוֹמוֹת: יִדְאוּ מִי כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל
יוֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד:
יי הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת
יי לַעֲוֹלָם תַּעֲמִיד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וּדָר: אֲשֶׁרִי
הַגּוֹי אֲשֶׁר יי אֱלֹהָיו, הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ:

סדר סליחות במערת המכפלה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדְּךָ
וּבִזְרֻעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת, שְׁתַּפֵּן
בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שְׁאֶקְרָא בְּאֵלּוֹ אֲמָרֵם דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת
פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם
וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תְבוּת וּמִסּוֹפֵי
תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ, וְלִזְמֹר עֲרִיצִים
וְלַהֲכָרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִּים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה
הָעֲלִיוֹנָה, וְלַחֲפֹר אֵשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה
וְרַעוּת, וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שֹׁפֵעַ לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ
מִעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלַח חַטֹּאתֵינוּ וְלַכַּפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת
לְדָוִד שְׁאָמַר מִזְמוּרִים אֵלּוֹ לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יי הַעֲבִיר
חַטֹּאתֶיךָ לֹא תִמּוֹת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְּם זְמַנָּנוּ עַד
מְלֶאֶת שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה בְּאֶפֶן שְׁנוּכָל לְתַקֵּן אֶת
אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ. וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבַעֲדָנוּ
שְׁתַּאֲרִיךְ אַפָּךָ עַד שׁוּבָנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
וּמֵאוֹצֵר מִתַּנַּת חֲנֹם חֲנָנוּ, בְּדַכְתִּיב וְחִנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֵן
וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה
בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּךָ נִזְכָּה לִזְמֹר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה
לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבִצְלַת הַשְּׁרוֹן
וְלִשִּׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת וְרֹגֶן, בְּבוֹד הַלְבָּנוֹן נִתֵּן לָהּ, הוֹד וְהָדָר
בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

לְכוּ גִרְנָנָה לִי גִרְיָעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת
גִּרְיָע לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יִי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל
כָּל אֱלֹהִים:

הֲרִינִי מִזְמָן אֵת כִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֵת
בוֹרְאֵי לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשִׁכְנִיתָה עַל יְדֵי הַהוּא מְמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בִּגְרָנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בִּזְמִנָּהוּ:

פֶּט מִשְׁכִּיל לְאִיתָן הָאֲזָרְחִי: חֲסִדֵּי יִי עוֹלָם
אֲשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי: כִּי
אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִפְנֶה שָׁמַיִם תִּכֵּן אֱמוּנָתְךָ
בָּהֶם: כִּרְתִּי בְרִית לְבַחֲרִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדוֹד עַבְדִּי:
עַד עוֹלָם אֶכִּין זֶרַעַךְ וּבְנֵיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ
סֵלָה: וַיֹּדֻוּ שָׁמַיִם פְּלֹאֶךָ יִי אֵף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהָל
קִדְּשִׁים: כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לִי יִדְּמָה לִי בְּבִנְי
אֵלִים: אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קִדְּשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל
סְבִיבָיו: יִי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כְמוֹךָ חֲסִין יְהִי

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. קָבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. פָּתַח שַׁעְרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנִי:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְפָּנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. תִּהְיֶה הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים
וְעֵת רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִוּדְךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמֵּיִם עַל
קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. נָקוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבֹדֶיךָ הַשְּׁפוּדִּים:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. חַנּוּנוֹ וְעֲנֻנוֹ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

סדר כפרות

לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה לְיַחֲדָא שֵׁם י"ה
בו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנִכִּי בָא
לַעֲשׂוֹת כְּפָרָה זֶה לְתַקֵּן אֶת שְׁרֵשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, וַיְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּהַּא שְׁעָה זֶה אֲשֶׁר חוּט
חֲסִידְךָ גֹּבֵר בְּעוֹלָם עַת רָצוֹן וְרַחֲמִים, וּבְכַח סִגְלַת שְׁחִיטַת
גֹּבֵר זֶה יִמְתְּקוּ חֲמֵשׁ גְּבוּרֹת יְסוֹד גֹּבֵר בְּעֶלְמָא נִקְבָּא
קִדְיִשָּׁא דְזַעִיר אֲנָפִין, בְּחִינוּתֵינוּ אֲשֶׁר בּוֹ דְרָךְ מַעֲבֵר
נִשְׁמוֹתֵינוּ, וְאַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַת לְחַנּוּהַ כִּי בָא
מוֹעֵד, וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ מִשְׁפָּט שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח וְשְׁעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְּרָצוֹן,
לְהַמְתִּיק תּוֹקְפָא וּגְבוּרָתָא שֶׁל הַמַּלְכָּה, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח
לִבֵּנוּ, יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עָנִי וּבְרוּל:
יֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּן:
אוֹיְלִים מִדְּרָךְ פֶּשַׁעַם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְּעֲנוּ: כָּל
אֶכָּל תִּתַּעֲב נַפְשָׁם וַיִּגִּיעוּ עַד שְׁעָרֵי מוֹת: וַיִּזְעֲקוּ
אֵל יי בְּצַר לָהֶם מִמַּצְוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לִי חֲסִדוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְּאָד מַלְיָץ
אֶחָד מִנִּי אֵלֶּה, לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל: וַיַּחֲנֻנוּ וַיֹּאמֶר
פְּדֵעְהוּ מִדֶּדֶת שַׁחַת מִצְּאֵתִי כִפָּר:

וכל פעם לאחר שמסבב יאמר נפש תחת נפש

מי שמסבב לעצמו יאמר בלשון זה ג"פ:

זֶה חֲלִיפָתִי, זֶה תְּמוּרָתִי, זֶה כְּפָרְתִי, זֶה הַתְּרַנְּגוֹל
יֵלֵךְ לְמִיתָה, וְאֲנִי אֶכְנֶס וְאֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים
אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

לנקה:

זֹאת חֲלִיפָתִי, זֹאת תְּמוּרָתִי, זֹאת כְּפָרְתִי, זֹאת
הַתְּרַנְּגוֹלָתַי יֵלֵךְ לְמִיתָה, וְאֲנִי אֶכְנֶס וְאֵלֵךְ
לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

מי שמסבב לעצמו ולאחר עמו יאמר בלשון זה ג"פ:

זֶה חֲלִיפָתְנוּ, זֶה תְּמוּרָתְנוּ, זֶה כְּפָרְתְנוּ, זֶה
הַתְּרַנְּגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה, וְאֲנַחְנוּ נֶכְנֶס וְנֵלֵךְ
לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

מי שמסבב לזכר אחר יאמר בלשון זה ג"פ:

זֶה חֲלִיפָתְךָ, זֶה תְּמוּרָתְךָ, זֶה כְּפָרְתְךָ, זֶה
הַתְּרַנְּגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה, וְאַתָּה תִּכְנֶס וְתֵלֵךְ
לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

מי שמסבב לשנים או לשלשה זכרים יאמר בלשון זה ג"פ:

זֶה חֲלִיפַתְכֶם, זֶה תְּמוּרַתְכֶם, זֶה כְּפָרְתְכֶם, זֶה
הַתְּרַנְּגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה, וְאַתֶּם תִּכְנֶסוּ וְתֵלְכוּ
לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

סדר נטילת לולב

תפילה נאה לומר קודם נטילת לולב

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּפָרִי עֵץ הָדָר וּכְפַת
תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עָבוֹת וְעָרְבֵי נָחַל אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹךְ הַמִּיּוֹחַד
תִּקְרַב אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ לְאַחָדִים בְּיָדֵי וְלִידַע אֶיךָ שְׁמוֹךְ
נִקְרָא עָלַי וְיִירָאוּ מִגִּשְׁתִּי אֵלַי וּבִנְעֻנְעֵי אוֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע
בְּרָכוֹת מִדַּעַת עֲלִיוֹן לָנוּה אַפְרִיּוֹן לְמִכּוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ, וְתִהְיֶה
חֲשׂוֹבָה לְפָנֶיךָ מִצּוֹת אַרְבָּעָה מִיָּנִים אֱלֹהֵינוּ, כָּאֱלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל
פְּרָטוּתֶיהָ וְשִׁרְשִׁיהָ וְתִרְיָ"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. כִּי כֻנְּתִי לִיחְדָּא
שְׁמָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיהָ בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוּ לִיחְדָּא שְׁם
י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלָיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן:

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוֹבָה לְפָנֶיךָ מִצּוֹת אַרְבָּעָה מִיָּנִים
אֱלֹהֵינוּ כָּאֱלוֹ כֻנְּתִי בְּכָל הַכּוֹנּוֹת שְׁכֻנּוֹתָ בָּהֶם אֲנִשִּׁי כְּנֶסֶת
הַגְּדוֹלָה:

וְיִהְיֶה נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כֻּנְּתִי עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כֻּנְּתִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לֹלֵב:

ביום ראשון דחג מברך גם ברכת שהחיינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ
וְקִיַּמְנוּ וְהִנֵּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

יהפוך האתרוג כשפטמתו למעלה וינענע

סדר הושענות

אם חל יום ראשון של סוכות ביום ב' או אומרים זה הסדר של הושענות: למען
אמתך. אבן שתיה. אערוך שועי. אום אני חומה. אל למושעות. אום נצורה:
ואם חל יום ראשון ביום ג' אומרים זה הסדר: למען אמתך. אבן שתיה. אערוך
שועי. אל למושעות. אום נצורה. אדון המושיע:
ואם חל יום ראשון ביום ה' אומרים זה הסדר: למען אמתך. אבן שתיה. אום
נצורה. אערוך שועי. אל למושעות. אדון המושיע:
ואם חל יום ראשון בשבת אומרים זה הסדר: אום נצורה. למען אמתך. אערוך
שועי. אבן שתיה. אל למושעות. אדון המושיע:
בכל יום אחר הושענות אומרים כהושעת אלים בלוד וכו' הושיעה את עמך
וכו' ובשבת אחר הושענא אום נצורה אומרים כהושעת אדם יציר כפך וכו':
בהושענא רבא מסירין ב' טבעות הלולב העליונות קודם הלל:

הוֹשִׁיעַ נָא לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעַ נָא:
הוֹשִׁיעַ נָא לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ הוֹשִׁיעַ נָא:
הוֹשִׁיעַ נָא לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשִׁיעַ נָא:
הוֹשִׁיעַ נָא לְמַעַנְךָ דּוֹרְשֵׁנוּ הוֹשִׁיעַ נָא:
לְמַעַן אֲמַתְךָ. לְמַעַן בְּרִיתְךָ. לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ.
לְמַעַן דָּתְךָ. לְמַעַן הוֹדְךָ. לְמַעַן וְעוֹדְךָ. לְמַעַן
זְכָרְךָ. לְמַעַן חֶסֶדְךָ. לְמַעַן טוֹבְךָ. לְמַעַן יְחוּדְךָ. לְמַעַן
כְּבוֹדְךָ. לְמַעַן לְמוֹדְךָ. לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. לְמַעַן נִצְחָךָ.

יִשְׁתַּעֲשְׂעוּן. וְרָצִים וְהַחֲלִיצִים בְּשׁוֹבָה וְנַחַת יִוָּשְׁעוּן. בֵּן
הַיֵּשֶׁע נָא: כְּהוֹשַׁעַת שְׁבוּת שְׁבִטִי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וְתָשִׁיב
שְׁבוּת אֶהְיֶי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָא: כְּהוֹשַׁעַת שׁוֹמְרֵי מִצּוֹת
וְחוֹכֵי יִשְׁעוֹת אֵל לְמוֹשַׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי וְהוּ
הוֹשִׁיעָה נָא: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וְכוּ

סדר הושענות להושענא רבא

תַּתְּנֵנוּ לָשֵׁם וּלְתַהֲלָה. תְּשִׁיבֵנוּ אֶל הַחֹבֶל וְאֶל
הַנִּחְלָה. תְּרוֹמְמֵנוּ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה.
תִּקְבְּצֵנוּ לְבֵית הַתְּפִלָּה. תַּצִּיבֵנוּ בַּעֲץ עַל פִּלְגֵי
מַיִם שְׁתוּלָה. תַּפְּדֵנוּ מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה. תַּעֲטִירֵנוּ
בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה. תַּשְׁמַחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה. תַּנְהִלֵנוּ
עַל מֵי מְנוּחֹת סֵלָה. תַּמְלֵאֵנוּ חֲכָמָה וְשִׂכְלָה.
תַּלְבִּישֵׁנוּ עוֹז וְגִדְלָה. תַּכְתִּירֵנוּ בְּכֶתֶר כְּלוּלָה.
תַּיְשָׁרֵנוּ בְּאַרְח סֵלִיָּה. תַּטְעֵנוּ בְּיוֹשֶׁר מְסִלָּה.
תַּחַנֵּנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחֻמָּלָה. תַּזְכִּירֵנוּ בְּמֵי זֶאת
עוֹלָה. תוֹשִׁיעֵנוּ לְקֶץ הַגָּאֻלָּה. תַּהַדְדֵנוּ בְּזֵיו
הַמוּלָּה. תַּדְבִּיקֵנוּ כְּאֶזֶר חֲתוּלָה. תַּגְדִּלֵנוּ בְּיַד
הַגְּדוּלָּה. תַּבְיֵאֵנוּ לְבֵיתְךָ בְּרָנָה וְצִהֲלָה. תַּאֲדִירֵנוּ
בְּיִשֶׁע וְגִילָה. תַּאֲמִצֵנוּ בְּרוּחַ וְהַצִּלָּה. תַּלַּבֵּבֵנוּ
בְּבִגְדֵי עִירֶךָ כְּבַתְּחִלָּה. תַּעוֹרֵרֵנוּ לְצִיּוֹן בְּשִׂכְלוּלָה.

סדר הקפות לשמ"ע ולש"ת:

אֶתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת בִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין
 עוֹד מִלְּבָדוֹ: לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת
 לְבָדוֹ בִּי לְעוֹלָם תְּסֻדּוֹ: אֵין כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים
 אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָךְ: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח
 יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
 אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִמְשֵׁנוּ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדֻשָּׁךְ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֶךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וְיִהְיוּ נָא אֲמָרֵינוּ לְרָצוֹן לִפְנֵי
 אֲדוֹן כָּל:

פּוֹתְחִין הָאָרוֹן:

וְיִהִי בְּנִסְעֵי הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיִּפּוּצוּ
 אִיבֶיךָ וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפְּנֶיךָ: קוּמָה יי
 לְמִנּוּחֶתְךָ אֶתָּה וְאָרוֹן עֶזְךָ: כְּהֵנִיךָ יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק
 וְחַסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל תָּשֵׁב פָּנָי
 מִשִּׁיחֶךָ: וְאָמַר בַּיּוֹם הַזֶּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קוּיָנוּ

לו ויושיענו. זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה
 בישועתו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך
 בכל דור ודור: כי מציון תצא תורה ודבר יי
 מירושלים:

אב הרחמים היטבה ברחונך את ציון. תבנה חומות ירושלים:
 כי כך לבד ברחנו. מלך אל רם ונשא אדון עלמים:

מוציאין כל ס"ת שבהיכל ונותנין נר דלוק בהיכל. ומקיפין עמהם הבימה ו"פ,
 בשירה וזמרה, ברינה וגילה, בכתבי הארז"ל קורא אותה שמחה גדולה, וז"ל
 מהרח"ו ז"ל, ראיתי למורי שהיה הולך לפני הס"ת מרקד ומרגן ומסבב עמהם
 בשמחה גדולה בכל יכלתו, ואח"כ כשהיו הולכין לביהכ"נ אחר והיו עושין
 ג"כ הקפות עם הס"ת, היה סובב עמהם מרקד מנגן ומרגן בשמחה גדולה, וכן
 בביהכ"נ אחר עושה כן עכ"ל, ומכתירין הס"ת בכתרים ובטטין של כסף וזהב
 לכבוד התורה ולומדיה, ויאמר:

תפלה מספר עבודת הקודש להחיד"א

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו, ברחילו ורחימו,
 ליחד שם יי"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל
 ישראל, הנה אנחנו באים לקיים מצות מנהג ישראל
 קדושים להקיף שבע הקפות לתבה שפה הספר תורה,
 ולהרבות בשמחת התורה לתקן את שרשה במקום עליון.
 ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שפכח הקפות
 אלו תפיל חומת ברזל המפסקת בינינו וביניך, ונהיה
 מקפים מתורה ומצות מבית ומבחוץ, ונדבק בך ובתורתך
 תמיד, אנחנו וזרענו וזרע זרענו. ויהי נעם יי אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

בשמחת תורה שחרית אומרים זה מהרב המגיד זצ"ל

יָבוֹא אֲדִיר בְּמַהֲרָה. יָבוֹא בַּחוּר בְּיָמֵינוּ. יָבוֹא
אֱלֹהֵינוּ לְבִשְׁרֵנוּ. יָבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. בֵּן
דָּוִד גּוֹאֲלֵנוּ. יוֹם גִּילָה. יוֹם רְנָה. יוֹם דִּיצָה. יוֹם
חֲדוּת. יָבוֹא אֱלֵינוּ:

יָבוֹא גָדוֹל בְּמַהֲרָה. יָבוֹא דָּגוּל בְּיָמֵינוּ. יָבוֹא
אֱלֹהֵינוּ לְבִשְׁרֵנוּ. יָבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. בֵּן
דָּוִד גּוֹאֲלֵנוּ. יוֹם גִּילָה. יוֹם רְנָה. יוֹם דִּיצָה. יוֹם
חֲדוּת. יָבוֹא אֱלֵינוּ:

יָבוֹא הַדוּר בְּמַהֲרָה. יָבוֹא וְתִקַּבְּ בְּיָמֵינוּ. יָבוֹא
אֱלֹהֵינוּ לְבִשְׁרֵנוּ. יָבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. בֵּן
דָּוִד גּוֹאֲלֵנוּ. יוֹם גִּילָה. יוֹם רְנָה. יוֹם דִּיצָה. יוֹם
חֲדוּת. יָבוֹא אֱלֵינוּ:

יָבוֹא זָכָאי בְּמַהֲרָה. יָבוֹא חָסִיד בְּיָמֵינוּ. יָבוֹא
אֱלֹהֵינוּ לְבִשְׁרֵנוּ. יָבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. בֵּן
דָּוִד גּוֹאֲלֵנוּ. יוֹם גִּילָה. יוֹם רְנָה. יוֹם דִּיצָה. יוֹם
חֲדוּת. יָבוֹא אֱלֵינוּ:

יָבוֹא טְהוֹר בְּמַהֲרָה. יָבוֹא יֵשׁוּעַ בְּיָמֵינוּ. יָבוֹא
אֱלֹהֵינוּ לְבִשְׁרֵנוּ. יָבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. בֵּן
דָּוִד גּוֹאֲלֵנוּ. יוֹם גִּילָה. יוֹם רְנָה. יוֹם דִּיצָה. יוֹם
חֲדוּת. יָבוֹא אֱלֵינוּ:

זמירות לשמחת תורה

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלפני לעבודתך ושמוך הגדול והקדוש עלינו
קראת: ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה
ו) מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון את יום (לשבת
השבת הזה ואת יום) שמיני עצרת החג, הזה זמן שמחתנו
(לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך, לחיים טובים ולשלום
לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת לברכנו, (לשבת
אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו) קדשנו במצותיך, ותן
חלקנו בתורתך, שבענו משובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר
לבנו לעבודך באמת, והנחילנו יי אלהינו (לשבת באהבה וברצון)
בשמחה ובששון (לשבת שבת ו) מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל
מקדשי שמוך:

מלך רחמן רחם עלינו. טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו
בהמון רחמך. בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך
בבתחלה וכוון מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו
בתקונו. והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירים ולזמרים. והשב
ישראל לגוייהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש
פעמי רגלינו ככתוב בתורתך. שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר. בחג המצות. ובחג
השבועות. ובחג הסוכות. ולא יראה את פני יי ריקם. איש
במתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך:

אָדיר אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, בָּחֹר אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 גָּדוֹל אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, דָּגוּל אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 הָדוּר אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, וְחֵיק אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 זָבִאי אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, חָסִיד אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 מָהוּר אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, יָחִיד אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 כָּבִיר אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, לָמוּד אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 מְלֹךְ אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, נוֹרָא אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 סָגִיב אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, עֶזְזוּ אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 פֹּדֶה אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, צָדִיק אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 קְדוֹשׁ אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, רַחוּם אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 שׁוֹמֵר אַתָּה בְּעֵלְיוֹנִים, תְּקִיף אַתָּה בַּתְּחַתּוֹנִים. בְּעֵלְיוֹנִים
 וּבַתְּחַתּוֹנִים, הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹנִים, יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

סדר ברכת המזון

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בָּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵיינוּ כְּחֻלָּמִים:
אֲזַי יִמְלֹא שְׂחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֲזַי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם
הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵיינוּ
שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ בְּאַפִּיקִים בְּנִגְבִּ: הַזֵּרְעִים
בְּדַמָּעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּחֶף יִלֵּךְ וּבִכְהָ נִשְׂא מִשָּׁף הַזֶּרַע.
בֹּא יִבֵּא בְּרִנָּה. נִשְׂא אֶלְמֹתָיו:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזֵקֵן לְקִיָּם מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמְּזֻזָּן שְׁנֵאמַר, וְאִכְלַתְּ
וְשִׂבַּעְתָּ וּבְרַכְתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:
לְשֵׁם יְחִוָּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ לִיחֻד שֵׁם יי
בו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלָיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיֵהִי נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

המברך אומר:

הָעֶרַם צוֹ רַבּוֹתֵי, מִיר וְעוֹלָן בְּעִנְיָנוּ:

ועונין המסובין:

יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

והמברך חוזר:

יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

המברך אומר:

בְּרִשׁוֹת מְרִנָּן וּרְבִנָּן וּרְבּוֹתֵי

נְבָרֵךְ (בעשרה אֱלֹהֵינוּ) שְׂאִכְלָנוּ מִשְׁלֹ:

המסובין והמברך:

בְּרוּךְ (בעשרה אֱלֹהֵינוּ) שְׂאִכְלָנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיֵינוּ:

כשלא אכל עמהם:

בְּרוּךְ (בעשרה אֱלֹהֵינוּ) וּמְבָרֵךְ שְׁמוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

פרוך אתה יי אלהינו מלך העולם. הן את
העולם כלו. בטובו בן ובהסדר
וברחמים. הוא נותן לחם לכל בשר. כי
לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר
לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור
שמו הגדול. כי הוא אל זן ומפרנס לכל
ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר
ברא. באמור פותח את ידו. ומשביע לכל
חי רצון: פרוך אתה יי הן את הכל:

נודה לך יי אלהינו. על שהנחלת לאבותינו ארץ
חמדה טובה ורחבה. ועל שהוצאתנו יי
אלהינו מארץ מצרים. ופדיתנו מבית עבדים. ועל
בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדנו.
ועל חקך שהודעתנו. ועל חיים חן וחסד שחוננתנו.
ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד. בכל
יום ובכל עת ובכל שעה:

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
אותך. יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם
ועד: בכתוב. ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך
על הארץ הטובה אשר נתן לך: פרוך אתה יי על
הארץ ועל המזון:

ברכת מעין שלוש

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

על ה' מוני דגן

עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכִּלְכֵּלָה

על היין

עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן

על פירות מז' מינים

עַל הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ

על ה' מוני דגן ויין

עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכִּלְכֵּלָה וְעַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן

וְעַל תְּנוּכַת הַשָּׂדֶה, וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
וְרַחֲבָה, שְׂרָצִית וְהִנְחֻלָּת לְאַבּוֹתֵינוּ, לֶאֱכֹל
מִפְּרִיהָ וּלְשָׂבֹעַ מִטּוֹבָהּ, רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ, וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיִּכְלָךְ: וּבִגְוַה יְרוּשָׁלַיִם
עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ,
וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ, וְנֹאכַל מִפְּרִיהָ, וְנִשְׂבַּע מִטּוֹבָהּ,
וְנִבְרַכְךָ עָלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ: